בעלי הפרויקט:

דני איסקוב, 206530073 קורן עבדוש, 209271535 יהונתן ברוך, 211465786

קישור לקוד:

https://github.com/yonibaru/networks finale

החלק הייבשיי בפרויקט

TCP מסרונות/מגבלות של 5

Reliable Delivery וגם Congestion Control ו.חוסר יעילות שנובע משימוש באותו אלגוריתם עבור 1.

TCP שואף לשלוט במדויק במספר הפקטות שנמצאות בתוך הרשת ומסתמן שהוא משתמש באותו האלגוריתם חלון עבור flow control וגם reliable delivery שזה לא אופטימלי - לדוגמא, אם פקטה הולכת לאיבוד אז חלון שלם של פקטות "ייזרק" אפילו אם חלק מהם כבר הגיעו ליעד בהצלחה.

Head of Line Blocking - HoL .2

TCP מוודא שהדאטא מדולבר בסדר מסוים, אך אם פקטה אחת הולכת לאיבוד, אז כל הפקטות שאחריה יחכו עד שהפקטה שהלכה לאיבוד תשלח שוב ותתקבל ובכך להאט את התפוקה של ההעברה.

3. חיבור ראשוני איטי

לפני שTCP יכול לשלוח דאטא, חייבת להתקיים לחיצת יד משולשת (3-way handshake), תהליך שלוקח זמן. הדילי הזה יכול להוות בעיה, במיוחד שדרוש חיבור מהיר. בנוסף, פרוטוקולים מתקדמים של TCP יממשו גם תהליכי אימות ואבטחה לפני החיבור, מה שאפילו יאט את החיבור הראשוני עוד יותר.

(לדוגמא בעת שימוש באינטרנט כנראה שנצטרך גם לבצע לחיצת יד TLS על מנת להבטיח חיבור מאובטה)

Header .4 קבוע בגודלו

לTCP יש Header בגודל קבוע, מה שמגביל כמה עם כמה מידע הוא יכול לעבוד בצורה יעילה, במיוחד במהירויות גבוהות.

IP שינוי כתובת.5

חיבור TCP מאופיין ע"י כתובת IP ומס' הפורט הרלוונטי. אם כתובת הוP מאופיין ע"י כתובת ומס' הפורט הרלוונטי. אם כתובת האוח היבור, נצטרך להתחבר מחדש - מה שגורר handshake חדש וכפי שאמרנו ב3. זה תהליך שהוא איטי.

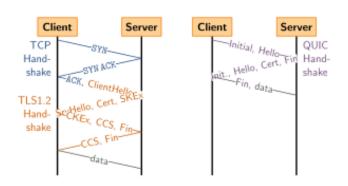
5 תפקידים שפרוטוקול תקשורת צריך למלא

- ווכל לשדר מחדש נתונים שאבדו. Reliability .1: הפרוטוקול צריך להבטיח שהנתונים אכן מועברים ויוכל
 - 2. Efficiency: הזמן שלוקח לעיבוד והעברת נתונים צריך להיות מהיר יחסית.
 - 3. Scalability: הפרוטוקול צריך לתמוך בגדלי רשת שונים, במיוחד בכמות גדולה.
- 3. Compatibility: הפרוטוקול צריך לעבוד על פלטפורמות רבות ללא בעיה דבר שהוא חשוב במיוחד בעידן של היום.
 - Secure .4: הפרוטוקול צריך להיות עמיד מפני גישה לא רצויה ולהגן על הנתונים שלו באופן מסוים (הצפנה).
- .א מבועים את הביצועים את מסוגל להתאים את עצמו לתנאי הרשת על מנת למקסם את הביצועים שלו. Adaptive .5

לחיצת היד כפי שהיא ממומשת בOUIC

QUIC משלבת את הלחיצת היד התעבורתיות והקריפטוגרפיות (לדוגמא TLS) אל תוך תהליך יחיד שלוקח PUIC בלבד. בנוסף, לחיצת היד של QUIC משלבת הצפנה (דרך TLS 1.3) דרך הפרמטרים התעבורתיים. התהליך הזה בלבד. בנוסף, לחיצת היד בTCP שעושה את תהליך לחיצת היד בTTT. בQUIC, הפקטה הראשונית מנהלת "משא ומתן" על מזהי החיבור ובנוסף היא גם מהווה לחיצת יד של TLS על מנת לאבטח פקטות עתידיות. השרת יכול לאמת את הכתובת הלוקח עם פקטה נוספת אך זה לא חובה.

בנוסף, QUIC גם תומך ב-0-RTT transmission, מה שמאפשר ללקוחות לשלוח מידע מוצפן כבר בפקטה הראשונה בנוסף, בנוסף גם תומך בהשרת.

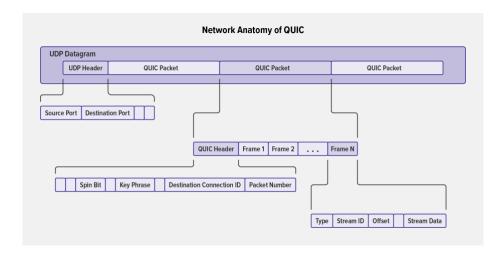


(Taken from https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Tcp-vs-quic-handshake.svg)

מבנה הפקטה בOUIC

פורמט הפקטה:

ב TCP גודל הheader הוא קבוע. אך בQUIC ישנם שני סוגים שונים של headers. במהלך יצירת החיבור, TCP משתמש בheader גדול כדי לכלול מידע הכרחי. לאחר יצירת החיבור, QUIC עובר לתבנית header קצרה יותר שמכילה רק את המידע ההכרחי ובכך יעיל יותר. בנוסף, לכל פקטה בQUIC ישנה מזהה ייחודי שמאפשר לשמור על סדר השידור ועוזר בתהליך שחזור הפקטה במקרה והלכה לאיבוד.

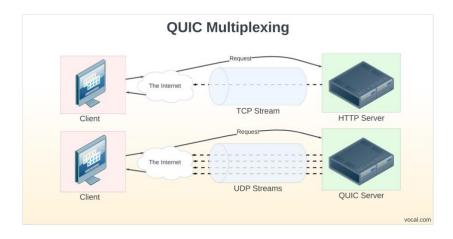


(Taken from https://www.f5.com/content/dam/f5-com/nginx-import/primer-QUIC-networking-encryption stream-anatomy.png)

זרימות:

QUIC משלב ריבוי זרימות אל תוך השכבה התעבורתית בדומה לPUIC. בTTP/2 לכל חיבור יכול להיות מספר קדמים בו-זמנית, המזוהים ע"י stream ids ייחודיים. כל זרם כזה מתנהג בדומה לחיבור TCP כך שזרימת המידע הינה מסודרת. כל מידע בתוך זרם מפוצל לפריימים וכל פריים מזוהה לפי שילוב של הidi ומידע שניתן לו - מה שעוזר למנגנוני loss detection של הפרוטוקול לזהות מידע שאבד ולהשלים אותו במידת הצורך.

בנוסף, נשים לב שהשימוש בזרימות מנטרלת את בעיית ה Head-of-Line (HOL) הקיימת בTCP כפי שציינו ב1. במקרה של איבוד פקטות (packet loss) רק הזרם שבו הייתה אבדה יתעכב ואילו שאר הזרימות יזרמו כרגיל.



(Taken from https://vocal.com/wp-content/uploads/2024/02/QUIC-Multiplexing-2048x1066.png)

:unreliable datagram delivery

ישנן אפליקציות, במיוחד אלו שמשתמשות במידע בזמן אמת, המעדיפות לשדר מידע מאובטח באופן לא אמין בתמורה למהירות. אפליקציות מסוג זה, יעדיפו להשתמש בUDP או בUDC .DTLS גם תומך בשידור מידע מאובטח אך לא אמין באמצעות Datagram Frames. בניגוד לפריימים רגילים, אלו פריימים שלא ישודרו פעם נוספת במקרה וילכו לאיבוד. בהשוואה לUDP או QUIC ,DTLS מבצעת לחיצת יד המאפשרת שידור מאובטח אך לא אמין.

מה QUIC עושה כאשר פקטות מגיעות באיחור או לא מגיעות בכלל?

QUIC משתמש בזיהוי אובדן מבוסס ACK בכך שכל פקטה מפוצלת למספר של פריימים וכשפקטה היא ACK, הוא מאשר את קבלת הפקטה כולה וכל הפריימים שלה מתקבלים. אם פקטה לא מקבלת ACK אך פקטה מאוחרת יותר תקבל ACK, הפקטה המוקדמת והפריימים שלה ילכו לאיבוד.

:סשתמש ב2 דרכים על מנת לקבוע איבוד פקטות QUIC

- 1. לפי המספר שלהן (לכל פקטה יש מזהה ייחודי)
- 2. עבר זמו מסוים ולא התקבל ACK עבור פריים מסוים

הדרכים הללו מאפשרות לסידור מחדש של הפקטות ובכך הפרוטוקול מונע שידור מחדש ללא צורך ממשי בכך. וכשפקטה הולכת לאיבוד, הפריימים שלה ישודרו מחדש בדומה לTCP - באופן אמין ומסודר.

קUIC של Congestion Control

QUIC מיישם CC באופן דומה לTCP. כפי שציינו קודם, QUIC ימספר כל פקטה וישתמש בTCP בframes QUIC מיישם CC באופן דומה לQUIC משתמש בCC מבוסס חלון, בדומה לQUIC למיש אין מימוש ספציפי מנת להבטיח אמינות. בנוגע לQUIC, CC משתמש בCC מבוסס חלון, ומשאיר את המימוש בצד הלקוח - מה שהופך את התהליך לגמיש יותר.

כדי למנוע הקטנת חלון לא רצויה, QUIC יצמצם את החלון שלו אך ורק אם יזהה עומס. עומס מזוהה אם שתי פקטות אובדות ואין פקטות בשילוב הRTT הנוכחי האבודות הללו מחושב בשילוב הRTT הנוכחי כדי לקבוע עומס.

מצד הלקוח, הלקוח ימתן את כמות השליחות שלו ע״י שליחת הפקטות שלו במרווחים המבוססים על הRTT הממוצע ובכך יופחת הסיכוי לעומס.

החלק ה"רטוב" בפרויקט - מימוש ריבוי זרימות

מבוא

החלטנו לממש את חלק 1 — ריבוי זרימות כאשר ממשנו שתי תוכניות פייתון: server.py והחלטנו החלטנו ביתון השרת יעביר את ללקוח שבשרת יהיו מאוחסנים קבצים רבים בפורמט tx. בגדלים שונים וכאשר לקוח מתחבר לשרת, השרת יעביר את ללקוח את כל הקבצי הטקסט שמאוחסנים בו. למרות שאנחנו לא מממשים ריבוי זרימות כפי שהן בQUIC באופן ישיר, הגישה של השרת לטיפול בהעברות קבצים במקביל מדמה את הרעיון של זרמים ב-QUIC.

צד השרת ומימוש ריבוי הזרימות

השרת יוצר סוקט על פורט מסויים ואז מאזין לחיבורים של לקוחות. עם חיבור של לקוח השרת ישלח לו את כל הקבצים שזמינים להורדה. השרת תומך בעד 10 לקוחות במקביל.

לגבי ריבוי זרימות, נזכיר שאנחנו מנסים ל<u>דמות</u> זרימות כפי שמתואר במאמר; כל קובץ שישלח ללקוח מהווה זרם, כאשר עבור כל זרם השרת יקצה thread בודד מה שמדמה את הרעיון של מספר זרימות תחת חיבור אחד כפי שהן ממומשות בQUIC.

השימוש בthreads שונים מייעל את הביצועים בצד השרת ומנטרל את בעיית הHoL אך גם מביא אותנו לבעיה הבאה: הזרמים פועלים במקביל אחד לשני וגורמים למידע להישלח ללקוח בצורה לא מסודרת. נסביר כיצד פתרנו את זה בצד הלקוח בהמשך.

חשוב לדעת שתקשורת לקוח-שרת מוגבלת בדרך כלל על ידי רוחב הפס של הרשת. העברת מספר קבצים במקביל על פני threads שונים אינה מגדילה את רוחב הפס (המחשבים המודרניים יודעים למקסם את רוחב הפס..) ומה שקורה בפועל בפרויקט שלנו זה שהשרת מחלק את רוחב הפס הזמין בין threads הקיימים.

צד הלקוח

צד הלקוח הוא פשוט יחסית, הלקוח מתחבר לשרת בעזרת כתובת ופורט ומבקש את כל הקבצים שמאוחסנים בו. כפי שציינו מקודם, ישנה בעיה שצצה בעת שימוש במספר threads בצד השרת עבור כל קובץ: המידע שהלקוח יקבל אינו מסודר; ייתכן שהוא יקבל חבילה שעליה יש מידע ששייך לקובץ מס׳ 1 אחרי זה חבילה עם מידע ששייך לקובץ מס׳ 3 ואחרי זה שוב חבילה שקשורה לקובץ מס׳ 1.

כדי לפתור את זה, השרת שולח כל פריים בצורה הבאה:

file name | frame id | frame size | file data

.data החלק הסגול header והחלק הסגול הוא

גודל הheader הוא קבוע בגודל 43 בייטים. הלקוח תחילה ישלוף בדיוק 43 בייטים מהסוקט שלו, ואז ישלוף שוב header מידע בגודל frame_size מהסוקט (frame_size יוגרל בין 1000 ו2000 בייטים עבור כל קובץ בצד השרת). ולבסוף, הלקוח יסדר את המידע שהוא קיבל בצד שלו באמצעות הfile_name והfile_size גישה זו דומה לאופן שבו QUIC מנהלת את המידע בתוך הזרמים שלה; באמצעות הרכבה נכונה בצד הלקוח בהתבסס על frame.

הפקטה הראשונה

P\$R/file1.txt

000000117054Xo3eNcQTKAJRXCdjV6nw28mCirjGC0MLeAIhQT6mRDTYAthvmbOymbEKVI007l1dtysbC7loGcaafcMaNpQMcs7VYo5SaYeS2dzUsoYHe9YAwBL1lJiDWi3vuQrZzWaiCPToacIX56bEBdzNZr4LQUeVPNc2824od7z9Am0yh81dULyTbbjImif180gy0wfzGLaaANTy01003NaVTENBUdgSAUBK0Z7z9zNJbSha8Jyyq1KvtzgVanQ7ZfRUHOekNFaGG73FcFLj0rD0ZjfXwLcvFnRPwpFbDDcIUSAmMFDgefFwUQsvcZcstw4Za1AT9PeFwgR4BhRVZiXaqQjHk2cIfUyA3UwVfoND7QQVrct6xsTnpfsp1
f6oPLIVLNjKqiFZ06Cs.3AKQ8mDZNZGGRAd83XGeK43hCr0JXMnXbySYY48TP183y6yTrgTbJDiADFwUcP6XLDIRWUpHGPWQgkvdAeSHNKE7xMUDZ7mcBwk8woJMKoyxQ9FmRv9GC5mId4kqulajpX6kW0Z20bywxZpbvys70ogT8Fck8bhRC1TyVDJFINIVWC
DiwRVFWAYSYSROQUjehi4YSyDJTNiLvsgGRAd8AWXZWXK4U15tJfM183ByyTpmmNiQVTyPmNPQxVAxBS8qoqMMcL3EEtsfaZyDjdjG7PMTreWkCpGvFUVMhlmxMS7KdVe7a1MXX7cOVGVn1Xc0p4W03JE50a8BrYPpPMSezKZtXAhKWb
dalSZQtEjllPBYYhx7sVS3ADTBV1f55jHcQ9bGyQX5kNJ410yQQYKVb7fEhpNTERBggZeNyYSRpbXX5hVd8uXqlzqVX5yC4Ypxd1wRqkqepefcJFrb1hIYvSUrDj0N1NdZqxAZ60pZfNd25pLAe7ZjtJHe4p129D09RG0SEUZXgE2BLg8kCDApeqyafFE2t
OKEudvP4yhFcYkpyKsmznT0tD7kmBNMWQXnS16L4MrK3HMdrtrqiAMviV5jBw6HUNY81SfFueleQYWSNtPDd6G6FHIEbegXvdbM6wlqVAjhapl3Gq3V0xbcmxNsnbf1XJfSaETSCdH3cNPwPewCGuw698Sx9YEY3YQHD7d1PHLHc8x3VD605mFlRxN08W
BMAQ0wMdfua8KBBBcUHaPaelH56ptRj1WRPFkpP2c0whx74M5F1UkUJcvnIFPW4EIVMSY9dkVF14GWF0ACf6ZHb4ZQgZSDZLua8frSRpwJr1dUZU0nSKEt27eDNhZvMh8sF9D1Nvf7wo7wkil4uIrDFroSSYNJJ36zZJr09t9Jq3a5dr5Z6FoFbyWb9bc83T
2t9rN2ZvFDsNGWBgfJ5x8QJXiEEAc1U6HhIZwSUSPlvWf7cEJiqLB0Nk3zKU4Id818f0y9gJ1RtD19UF0815Ek8FJBe7fJ199TDzfdlZlM1Nm7QV0f88C0wFLrCKinYdilJzzLT\cpxt2RIVqM10094HPY5nBmuSYQh61RFJuFNanqnIISMoe0LLFg
bKt\KWCm8pdhplYFT2soGH8tIYiACS0kyLAFIgs5nF4296xQqbL6UTBf0fEpM8TaD9ji4wydbGnr8ukA1VfxSSv2P1u3wJb4q8fM7fkyFMU\wRPmC8gTVHf615XId\8uFf1NAx\GisWeDe7HqXKFsNvNkjJ0b0

(1 מס' פקטה 3_files_test מס' פקטה מהפקטה נלקחה

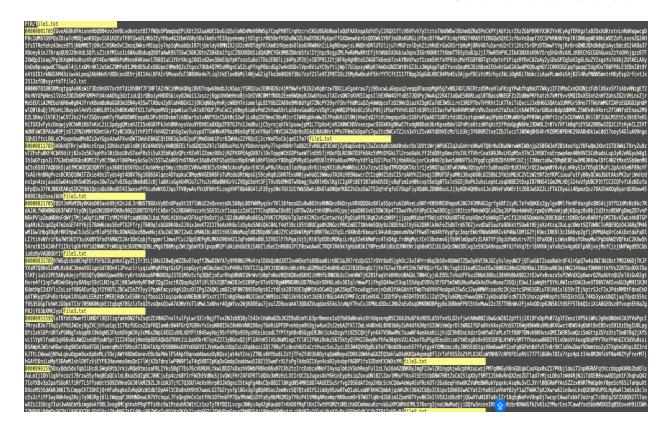
כבר בפקטה הראשונה, ה43 בייטים הראשונים מהווים את הheader (מסומן בצהוב בתמונה למעלה). הclient יקרא תחילה 43 בייטים בדיוק מהסוקט, ואז ישלוף שוב מהסוקט מידע בגודל 1705 וידע לקשר אותו file1.txtt. לרוב בהקלטות, עבור כל פקטה, הheader יהיה בתחילת המידע. לפעמים יהיו מקרים שנראה כאילו המידע אכן מפוצל וללא header, לדוגמא:

EQ. NF-(U
R/QyaDC0Y0g0hHk6eRh1EzUU\P7VkQ0Njpk5KaGR5n6xzIAqSITAQIrR0HUYq4YgM\zbSTg9obdqEy5IfHmF1F\1DfJgAp8cYfwAA7ej\cZbVJVpDFiYN\g542IPU9RnB38A\8fReLbr9r5\0mm0AnY7qh0y\uF7xOMmnaJtSp6i2SGtKo\H79G1SxfSx0zz
PMnVPb1M4xU\wx0zytG6oLCMssncRrQM\Qw01DGC00AdwJTLB5TWg19578WikhfZphjZFFthbljIETowPwC31XhxkbHiqH0zs1NouDxwve0DVuIthH37WmfiuTungIOPq7kPqRHMqEvsZFFB1TG68TEvmQ17UtW66ktcxyVfuaIpq0cmhBQkRwehW560yMJpiB
DAyrtianasouTXVb1G03hbBcIbkZ2DLMdb\Ma1qES6PXcKaCEKkEbFHxYpKvuyJQVEWZB548BHZv61I3f2a0\aoGZ1GYAFNFHqEphfVSQnQ3FCKAkLaoZMVLeThsJy0oL19eJMMZYMUFKc08DAMVfK4C48KrvkgDT0FY7nC31qcdp0f9B3nf\BYBJUY8oqNN2j
v3tNs2vMyfjdZR0gPp9Qu7aqbQ0v8H6pB57cYkELSrnICyxwVcCgmabaeYMhKHLgyugzpqY3RGykEM08vA4g8JCMi9MAgFwrfrUUFWp6jM0yMMwrWh

(100 מס' פקטה 3 files test מההקלטה מההקלטה)

אין לנו שליטה במתי הפקטה תחתוך את הheader, בגלל שאנחנו משתשמים בTCP כבסיס. אין לנו שליטה במתי הפקטה תחתוך את header כבר נשלח ומיד אחריו יגיע המידע נוסף הזה.

?ריבוי זרימות מתבטא ברשת?



(99 מס' פקטה, 3 files test מההקלטה מההקלטה)

כאן כבר ניתן לראות את השימוש בריבוי זרימות - על גבי פקטה אחת, נמצא מידע ששייך למס׳ קבצים שונים, באופן לא מסודר. הלקוח יודע איך לסדר את הפריימים האלה אצלו ולבסוף לייצר את הקובץ הדרוש ובכך אנחנו מרוויחים ניצול מקסימלי של כל פקטה בפועל.

שימוש בתקשורת בזמן D-RTT

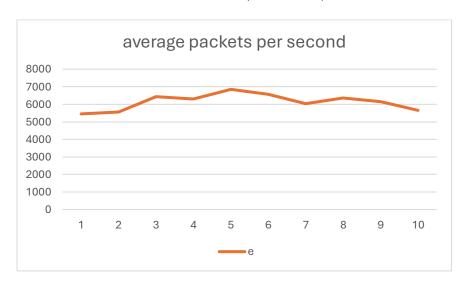
השרת שלנו מחקה תקשורת RTT-0 על ידי שליחת נתונים ביחד כבר בחבילה הראשונה, ללא צורך בלחיצת יד. המימוש הזה ממזער את הזמן שלוקח להתחיל בהעברת נתונים ודומה מאוד למימוש שקורה בפועל בפרוטוקול QUIC.

ניסויי על מספר זרימות בין 1 ל-10

ראשית, לצורך אחידות הניסוי, יצרנו 10 קבצים זהים בגודל 4mb שאותם נעביר בפרוטוקול שלנו. תחילה, נציג את הנתונים שאספנו:

# of	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
streams										
(files)										
d	8294456	8604580	8206837	8633710	8737882	8798714	9015263	9125150	8889883	9528417
e	5454	5560	6430	6298	6853	6573	6042	6363	6155	5648

הגרף של e כפונקציה של מספר זרימות

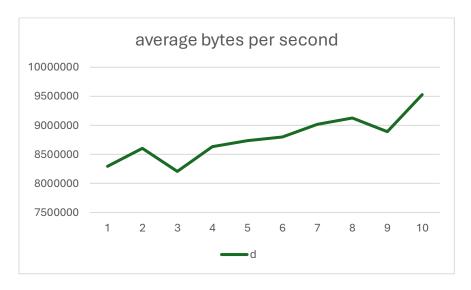


סיכום תוצאות הניסוי - האם יש קשר בין מספר הזרימות למספר הפקטות הממוצע לשנייה?

ניתן לראות תחילה שככול שנוספים זרמים, קצב מספר הפקטות הממוצע לשנייה משתפר. לאחר מכן, כאשר מגיעים למספר זרימות בגודל 5-6 נראה שקצב הרשת מגיע לסוג של מישור ולבסוף, הוספת זרמים נוספים (7-10) גורמות לירידה במספר הפקטות הממוצע לשנייה.

לסיכום, מסתמן שהוספת עד כ-5 זרימות משפרת את מספר הפקטות הממוצע לשנייה יביא אותנו לתוצאות האופטימליות ביותר. לאחר מכן, הוספת מס' קטן של זרימות נוספות לא תשפיע אך ככול שנוסיף יותר ויותר זרימות כך ביצועי הרשת ידעכו, ככול הנראה בגלל שהמערכת כבר הגיעה לגבולה ב5~ זרימות וכל זרימה לאחר מכן תגרום לעומס.

הגרף של d כפונקציה של מספר זרימות



?סיכום תוצאות הניסוי - האם יש השר ביו מספר הזרימות למספר הבייטים הממוצע לשנייה

נראה שהיו נפילות ספציפיות כאשר הוספנו זרימה נוספת בהינתן 2 זרימות ו8 זרימות. קשה לקבוע מה הסיבה לנפילות אלו וסביר להניח שמדובר בנפילות מקריות בגלל תנאי רשת, כיוון שלא ניתן להניח איזשהו דפוס. סך הכל, מה שכן ניתן לראות בניסוי המצומצם שלנו זה שככול שמוסיפים יותר זרימות, קצב הבייטים הממוצע לשנייה עולה - כך מסתמן שביצועי הרשת ישתפרו (נוכל להעביר יותר מידע בכל שנייה). נצטרך לעשות ניסוי רחב יותר עם מספר גדול יותר של זרימות על מנת לקבוע מה הוא מספר הזרימות האופטימלי.

לקינוח: אי-יעילות ידועות בפרויקט שלנו

- אי-יעילות בגודל הheader: בכל פקטה, אנו שולחים עימה סוג של header שמציין את שם הקובץ, גודל החבילה שהוגרל ע"י השרת ועוד. חלק מהפרטים אלו הם קבועים ולכן ניתן לפתור את האי-יעילות הזאת בקלות באמצעות שליחת שם הקובץ וגודל החבילה רק בפקטה הראשונה ואילו בפקטות הבאות להשתמש בPOUIC קטן יותר שמציין רק את מזהה הקובץ והמידע בפקטה כפי שקורה בפועל בפרוטוקול
- כמות מרובה של קבצים: כאשר יהיו לנו כמות גדולה של קבצים, השרת יקצה לכל קובץ thread משלו מה שיצא מכלל שליטה באופן מהיר מאוד וכמובן שזה לא אופטימלי.
- TCP שימוש בPTC כפרוטוקול: כמובן שלא התבקשנו לממש QUIC לגמרי אך חשוב לציין שהשימוש בQUIC שימוש בPTCP מגביל אותנו מאוד בהמון מובנים וגם בפועל QUIC בנוי מעל

נספחים

"A Quick Look at QUIC" מרבית התשובות שלנו בחלק היבש מתבססות על המאמר https://web.cs.ucla.edu/~lixia/papers/UnderstandQUIC.pdf
https://en.wikipedia.org/wiki/QUIC
https://blog.cloudflare.com/the-road-to-quic
/https://www.chromium.org/quic
ChatGPT